

Pilinszky emlékére

A légkondicionáló berendezésre legyen tekintettel. Hagyja a bőrét barnán, be is olajozhatja, hogy fénylő legyen. Meztelenre is vetkőzhet, de így csak akkor nyisson ajtót, ha tudja, ki érkezik. Tapasztalja: állítottunk be kvarclámpát, ültettünk növényeket, de hosszú idő után megtudhatja, hogy a lakás szalagház egyik-ezredik fiókja-e, vagy kertben áll.

És inkább nő legyen, mintsem férfi. Dudorosnak, mégsem kövérnek képzeljük el. Feketének vagy barnának, nem szökének.

Vagy inkább férfi legyen, mintsem hogy nő! Akkor is feketéhez közelítő hajú, szőrzetű.

Csak megöregednie nem lesz szabad, bár ebben a bezártságban úgysem fog az élet magának érni semmit.

*

Álmomban szebbeket írok, mint ébren. Valamikor festettem is álmomban, de azok közül néhányat ébren valóságosan is megfestettem. Szintársulások voltak ezek a megfejthetetlen törvény szerinti elosztásban. A négyzetmilliméterek a foszló határvonalakon is megszabottak, bár dehogyis számítógépes eljárással. „Oda még kell egy kis zöld!” — mondtam volna otthon a nézőmnek, de beszélhetek így ma is, még itt a városban is. A régi beidegzettségek sokára veszítik el az érvényüket.

*

„Itt minden fut” — szokták mondani az olyan ember házában, udvarában, aki nem akarta vagy nem tudta már kézben tartani a dolgokat. A ki-egyenlítődsre való hajlam nem csak a hőtanban érvényes. Minden tárgy a természetbe való visszabomlásra hajlamos, a növények és az állatok pedig nőnek, szaporodnak a maguk esze szerint. A kertemben a drótkerítést a rozsdá teszi, a fakerítést a nap, az eső, a bódém egy bizonyos idő lejártával magától összedőlne, a szőlőm elburjánozva kénytelen lenne pár év múlva alkuba lépni, küzdeni a magas növésű lágyszárúakkal és fűfélékkel. Egy oltárképet se kellett jobban regulálnia a megfestőjének, mint ahogy a kertemet muszáj folyton reguláznom. A természetes rend tiltásával egyfajta elvárt rendet kell fönntartanom.

*

Ha elunta magát, akkor válasszon ki a patkányméregnek álcázott porcukrok közül egyet. Az ezüstkanalat az étkészletes fiók egyik rejtekhelyébe tettük. Nem szabad meghalnia!

A Nyári vidámság melléklete

Kisiparos vegyész, vagy vegyész-kisiparos,
akinek a munkájára hasonlít gondolat-keresésem.
Talán ez a kánikulai fényesség is
desztilálja belőlem, hogy: Nem! Nem! Nem!

Nem kell! Valami nem kell. Mi az? — de nem!
Nem kell! — sok volt az élmény egyetlen életemhez.
Az élmény-tületetéstől hizik a haragom.
Céltudatos macerálókkal, keckeckedőkkel, bájolókkal,
vacakolókkal és akadékoskodókkal volt sok dolgom.

Mért bukfencezzek át magasan, ahová simán átmehetnék?
Nem kell a fórsriftos gonoszkodás! Nem kell, nem kell!
Nem kell a „bal kezemmel fogom meg hátúlról a jobb fületem”!
Nem kell ez a hazugság-fonadék — fényben — körülöttem!
Nem kell a szemérmesen fontoskodásba burkolt barátságatlanság.
A büntudat sajnálkozó mosolyba illegetése nem kell!
Ebben a nyárban se kell!
Ebbe a nyári vidámságba a finomított alattomoságok nem kellenek!

- Lehet, hogy ez nagyon jó, kedves uram, de nekem nem kell.
- Möglich, es ist sehr gut, mein lieber herr, aber ich brauche es nicht.
- It may be, very good, dear sir, but I don't need it.
- Может быть, что это очень хорошо, мой дорогой господин, но мне не надо.
- Peut-être, c'est très bien, mousieur, mais je n'en ai pas besoin.

Én hányingert kapok a maguk okoskodásaitól,
mert nekem a Mozartok, Shakespeare-ek, Viszockijok és Camus-ük
szebb és szomorúbb üzeneteket küldtek az ÖNÖK hazájából.

Töredék

*El tudok már idegenedni magamtól,
megkettőződött ez a személy.
Az egyik élhetetlenkedik,
a másik él.*

*Ahogy simogattalak téged,
az a lényeg,
és ahogy a simogatásomat te megérted.
Egymásnak esik a fű és féreg.
Elszomorít élvező örjögésed,
mert én a te életed árán már nem élek.*

*Megfigyelek, szemlélődök és félek,
bár valódi félelemre énnekem semmi okom.
Az idő biztos,
az út biztos,
csak az ahogyan csúfíthatják,
csak az amiért lehet bűn és mocsok.*

*De képedet kitisztítják a csillagok.
Fekszünk egymás melegében — hím-állat, nőstény állat.
Imitálva leharapom a vállad,
jó lenne meghalni benned egyikünknek,
míg bök a melled,
míg el nem fárad az élet a testedben.*

Ismeretlen szférákat járó szonda lettem.